

31992R0479

29.2.1992

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 55/3

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 479/92**z dnia 25 lutego 1992 r.****w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi (konsorcja)**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 87,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 85 ust. 3 Traktatu możliwe jest uznanie, że art. 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które spełniają warunki ustanowione w art. 85 ust. 3;

na mocy art. 87 Traktatu postanowienia dotyczące stosowania art. 85 ust. 3 Traktatu powinny być przyjęte w formie rozporządzenia; zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. b) rozporządzenie takie musi przewidywać szczegółowe zasady dotyczące stosowania art. 85 ust. 3, mając na względzie potrzebę zapewnienia skutecznego nadzoru z jednej strony, oraz jak najdalej idące uproszczenie kontroli administracyjnej z drugiej strony; zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. d) rozporządzenie takie jest konieczne w celu właściwego rozgraniczenia funkcji Komisji i Trybunału Sprawiedliwości;

żegluga liniowa jest przemysłem kapitałochłonnym; konteneryzacja wymaga współpracy i racjonalizacji; dla żeglugi wspólnotowej konieczne jest uzyskanie efektu skali w celu skutecznego konkurowania na światowym rynku żeglugi liniowej;

porozumienia o wspólnym świadczeniu usług między kompaniami żeglugi liniowej w celu racjonalizacji ich działalności za pomocą uzgodnień technicznych, operacyjnych i/lub handlowych (określanych w środowisku żeglugowym jako konsorcja)

mogą pomóc w zapewnieniu koniecznych środków dla zwiększenia wydajności usług żeglugi liniowej oraz promocji postępu technicznego i gospodarczego;

uwzględniając wagę transportu morskiego dla rozwoju handlu wspólnotowego oraz rolę, jaką mogą spełnić w tym względzie konsorcja, mając na względzie specjalne cechy międzynarodowej żeglugi liniowej;

legalizacja tych porozumień jest środkiem, który może pozytywnie przyczynić się do poprawy konkurencyjności żeglugi we Wspólnocie;

użytkownicy usług żeglugowych świadczonych przez konsorcja mogą uczestniczyć w korzyściach wynikających z podwyższenia produktywności i usług dzięki, m. in., regularności, obniżeniu kosztów w wyniku wyższego poziomu wykorzystania ładowności oraz lepszej jakości usług, wynikającej z nowocześniejszych statków i sprzętu;

należy umożliwić Komisji uznanie, w formie rozporządzenia, że postanowienia art. 85 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do określonych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, aby umożliwić przedsiębiorstwom współpracę w sposób, który jest ekonomicznie pożądany i nie wywołuje negatywnych skutków z punktu widzenia polityki konkurencji;

Komisja, dzięki ściślejszej i stałej współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich, powinna być w stanie określić dokładnie zakres tych wyłączeń i powiązanych z nimi warunków;

konsorcja w żegludze liniowej są wyspecjalizowaną i złożoną formą wspólnego przedsiębiorstwa; istnieje duża różnorodność porozumień ustanawiających konsorcja działających w różnych warunkach; zakres, strony, działalność lub warunki działania konsorcjów są często zmieniane; Komisja powinna więc być odpowiedzialna za zdefiniowanie konsorcjów, które powinny podlegać wyłączeniu grupowemu;

w celu zapewnienia, aby warunki art. 85 ust. 3 Traktatu zostały spełnione, wyłączenia grupowe powinny być powiązane z warunkami w celu zapewnienia w szczególności, aby spedytorki otrzymali sprawiedliwą część korzyści, a konkurencja nie została wyeliminowana;

na podstawie art. 11 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4056/86 z dnia 22 grudnia 1986 r. ustanawiającego

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 10.7.1990, str. 9.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 z 25.11.1991, str. 39.

⁽³⁾ Dz.U. C 69 z 18.3.1991, str. 16.

szczegółowe zasady stosowania art. 85 i 86 Traktatu do transportu morskiego ⁽¹⁾, Komisja może przewidzieć, że decyzja podjęta zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu będzie stosowana ze skutkiem retroaktywnym; w tym celu Komisja powinna mieć prawo do przyjęcia, w formie rozporządzenia, odpowiednich przepisów;

notyfikacja porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, nie może być obowiązkowa, gdyż to przede wszystkim przedsiębiorstwa są zobowiązane do badania, czy takie porozumienia, decyzje lub praktyki uzgodnione są zgodne z regułami konkurencji, w szczególności z warunkami przewidzianymi przez późniejsze rozporządzenie Komisji zapewniające wykonanie niniejszego rozporządzenia;

nie może być żadnych wyłączeń w przypadku niespełnienia warunków określonych art. 85 ust. 3 Traktatu; Komisja powinna więc posiadać uprawnienia do podjęcia niezbędnych środków w przypadku gdy zostanie stwierdzone, że porozumienie powoduje skutki, które są niezgodne z art. 85 ust. 3 Traktatu; Komisja powinna najpierw udzielić zaleceń stronom, a następnie podjąć decyzję,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 Komisja może, w drodze rozporządzenia oraz zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu, uznać, że art. 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do określonych kategorii porozumień zawieranych między przedsiębiorstwami, decyzji związków przedsiębiorstw oraz praktyk uzgodnionych, które mają na celu promocję lub nawiązanie współpracy w zakresie wspólnego świadczenia usług transportu morskiego między kompaniami żeglugi liniowej w celu racjonalizacji ich działalności za pomocą uzgodnień technicznych, operacyjnych i/lub handlowych (konsorcja), z wyjątkiem ustalania cen.

2. Rozporządzenie wydane w zastosowaniu z ust. 1 określi kategorie porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, których dotyczy, oraz określi warunki i obowiązki, przy spełnieniu których są one wyłączone na podstawie art. 85 ust. 1 Traktatu zgodnie z art. 85 ust. 3 Traktatu.

Artykuł 2

1. Rozporządzenie wydane na podstawie z art. 1 obowiązuje przez okres pięciu lat od momentu jego wejścia w życie.

2. Może zostać uchylone lub zmienione w przypadku zmiany okoliczności związanymi z faktami, który leżały u podstaw jego wydania.

Artykuł 3

Rozporządzenie wydane na podstawie z art. 1 może zawierać przepis, który stanowi, że rozporządzenie stosuje się ze skutkiem retroaktywnym do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych, które obowiązywały w dniu wejścia w życie takiego rozporządzenia pod warunkiem że są one zgodne z warunkami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Przed wydaniem rozporządzenia Komisja publikuje jego projekt, aby umożliwić wszystkim zainteresowanym osobom i organizacjom zgłoszenie uwag w terminie ustalonym przez Komisję, nie krótszym niż jeden miesiąc.

Artykuł 5

1. Przed publikacją projektu rozporządzenia oraz przed przyjęciem rozporządzenia, Komisja zasięgnie opinii Komitetu Doradczego ds. Porozumień Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących w Transporcie Morskim, utworzonego zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86.

2. Przepisy art. 15 ust. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86 dotyczące zasięgania opinii Komitetu Doradczego mają zastosowanie; wspólne spotkania z Komisją będą odbywać się nie wcześniej niż jeden miesiąc po wysłaniu zawiadomienia o spotkaniu.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy zainteresowane osoby naruszają warunek lub obowiązek powiązany z wyłączeniem przyznanym przez rozporządzenie wydane na podstawie z art. 1, Komisja może podjąć działania zmierzające do zapobieżenia takiemu naruszeniu poprzez:

- udzielenie zaleceń uczestniczącym podmiotom, oraz
- w przypadku niewykonania przez takie podmioty tych zaleceń oraz zaleźnie od wagi naruszenia, o którym mowa, podjęcie decyzji zakazującej ich działalności lub zobowiązującej je do wykonania określonych czynności, albo pozbawienie ich korzyści z wyłączenia grupowego, przyznając im jednocześnie indywidualne wyłączenie zgodnie z art. 11 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86, albo pozbawienie ich całkowicie korzyści z wyłączenia grupowego.

2. W przypadku gdy Komisja z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego lub osób fizycznych lub prawnych mających uprawniony interes uzna, że w określonym przypadku porozumienia, decyzje lub praktyki uzgodnione, do których stosuje się wyłączenie grupowe przyznane na mocy rozporządzenia wydanego zgodnie z art. 1, powodują skutki, które są niezgodne z art. 85 ust. 3 Traktatu lub z zakazem ustanowionym w art. 86 Traktatu, może ona pozbawić korzyści z grupowego wyłączenia w przypadku tych porozumień, decyzji lub praktyk uzgodnionych oraz podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia tym naruszeniom zgodnie z art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 4056/86.

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 31.12.1986, str. 4.

3. Przed podjęciem decyzji zgodnie z ust. 2 Komisja może skierować do uczestniczących podmiotów zalecenia zaniechania naruszeń.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lutego 1992 r.

W imieniu Rady
Vitor MARTINS
Przewodniczący
